

إصدارات أنصار الإمام المهدي (ع)
انتشارات انصار امام مهدي (ع)

الجواب المنير عبر الأثير

(الجزء الثاني)

پاسخهای روشنگر بر بستر امواج

(جلد دوم)

سید احمد احسن

تعليق (حاشیه گذاری)

شیخ ناظم العقیلی

تحقیق اللجنة العلمية لأنصار الإمام المهدي (ع)
گردآوری و تنظیم: هیأت علمی انصار امام مهدی (ع)

أجوبة السيد أحمد الحسن (ع)

پاسخ‌های سید احمد الحسن (ع)

ونضع هذه الأجوبة الشريفة في أقسام أربعة :

که این پاسخ‌های شریف را به چهار محور تقسیم نمودیم:

القسم الأول: تفسير آيات من القرآن الحكيم.

محور اول: تفسير آیاتی از قرآن حکیم.

القسم الثاني: الأسئلة العقائدية.

محور دوم: پرسش‌های عقایدی.

القسم الثالث: تفسير الرؤى.

محور سوم: تفسير رؤیا.

القسم الرابع: الأسئلة الفقهية والشرعية.

محور چهارم: پرسش‌های فقهی و شرعی.

فهرست

تقديم

پيشگفتار

محور اول: تفسير آياتى از قرآن حكيم

- پرسش ۵۲: آيهى «لقد صدق الله و رسوله الرؤيا... فتحاً قريباً»
- پرسش ۵۳: آيهى «و حملناه على ذات ألواح و دسر»
- پرسش ۵۴: سخن خداوند متعال: «لإيلاف قريش...»
- پرسش ۵۵: آيهى «و اذا قيل لهم آمنوا كما آمن الناس...»
- پرسش ۵۶: سخن خداوند متعال «و كل انسان الزمناه طائره فى عنقه...»
- پرسش ۵۷: «اذا جاء نصر الله و الفتح...»
- پرسش ۵۸: سخن خداوند متعال «و كم قصمنا من قرية كانت ظالمة... حصيداً خامدين»
- پرسش ۵۹: آيهى «انا انذرناكم عذاباً قريباً...»
- پرسش ۶۰: آيهى «انى انا ربك فاخلع نعليك...»
- پرسش ۶۱: آيهى «و ذلك و من يعظم شعائر الله...»
- پرسش ۶۲: آيات «و اوحى ربك الى النحل...» و «ثم كلى من كل الثمرات... لقوم يتفكرون»
- پرسش ۶۳: «و من الناس من يعبد الله على حرف... الخسران المبين»
- پرسش ۶۴: راز آيت الكرسى چيست؟
- پرسش ۶۵: «رسول من الله يتلو صُحُفاً مطهرة...»
- پرسش ۶۶: آيهى «و امرهم شورى بينهم»
- پرسش ۶۷: «هو الذى انشأكم من نفس واحدة...»، «و ما من دابة فى الارض... كتاب مبين»
- پرسش ۶۸: سخن خداوند متعال: «لهم البشرى فى الحيات الدنيا»، «و لقد كذبت رسل من قبلك...»
- پرسش ۶۹: آيهى «و اعبدوا الله و لا تشركوا به شيئاً... مختالاً فخوراً»
- پرسش ۷۰: سخن خداوند متعال: «عم يتساءلون... ثم كلا سيعلمون»
- پرسش ۷۱: سخن خداوند متعال «مرج البحرين يلتقيان...»
- پرسش ۷۲: آيهى «ثم اورثنا الكتاب الذين اصطفينا...»
- پرسش ۷۳: آيهى «يا أيها الذين آمنوا لا تقدموا بين يدي الله...»

پرسش ۷۴: سخن خداوند متعال: «انما يريد الله ليذهب عنكم الرجس...»

پرسش ۷۵: آیهی «يا ايها الذين آمنوا اطيعوا الله و اطيعوا الرسول...»

پرسش ۷۶: سخن خداوند متعال «هو الله الذي لا اله الا هو... و هو العزيز الحكيم.»

پرسش ۷۷: آیهی «و انكر في الكتاب مريم... تحتك سرياً»

محور دوم: پرسش‌های عقایدی

پرسش ۷۸: جفر سفید و جفر سُرخ و کلیدهایشان

پرسش ۷۹: درختی که آدم(ع) از آن خورد.

پرسش ۸۰: منظور علی(ع) از این سخن چیست؟ «منم اول و آخر»

پرسش ۸۱: ناسخ و منسوخ چیست؟

پرسش ۸۲: زکریا و لوط به چه معنی است؟

پرسش ۸۳: راز عدد ۱۳ چیست؟

پرسش ۸۴: چرا مقام امامت، بالاتر از نبوت است؟

پرسش ۸۵: تکلیف ما در برابر نیروهای اشغال‌گر چیست؟

پرسش ۸۶: مرده در عالم برزخ.

پرسش ۸۷: جز نبی یا وصی در جفر نگاه نمی‌کند

پرسش ۸۸: نظر سید احمد الحسن(ع) در مورد کتاب قاضی السماء چیست؟

پرسش ۸۹: دعای رؤیت یکی از معصومین

پرسش ۹۰: چگونه از انصار شما باشم؟

پرسش ۹۱: آیا در تورات و انجیل، تحریف وجود دارد؟

پرسش ۹۲: تحریف در کتاب مقدس.

پرسش ۹۳: چه موقع فهمیدید که شما یمانی هستی؟

پرسش ۹۴: فرق بین رب و اله.

پرسش ۹۵: سوالی درباره‌ی روح و نفس

پرسش ۹۶: شبیه عیسیای به صلیب کشیده شده.

پرسش ۹۷: زمان حکومت حجّت(ع) و انصار ایشان.

پرسش ۹۸: ائمه‌ی معصوم در قرآن کریم.

پرسش ۹۹: آیا پیامبر(ص) قبل از وحی، می‌دانست که پیامبر است؟

پرسش ۱۰۰: سوالاتی در مورد اسلام، قرآن و سایر موارد.

پرسش ۱۰۱: از اسلام، قرآن و سایر موارد.

پرسش ۱۰۲: اسماعیلیه.

پرسش ۱۰۳: درباره‌ی فاضل المرسومی.

پرسش ۱۰۴: درباره‌ی عبد الوهاب البصری.

پرسش ۱۰۵: معنی «و صل الهم بیننا و بینه و صلة...»

پرسش ۱۰۶: آیا پروردگار گروهی از مخلوقاتش را بر دیگران برتری می‌دهد؟

پرسش ۱۰۷: آیا با عقب‌نشینی آمریکایی‌ها صلح در عراق برقرار خواهد شد؟

پرسش ۱۰۸: معنی: «هم‌گنیه‌ی عمویش است»، چیست؟

پرسش ۱۰۹: گفتند: شنیدیم جوانی از آنها سخن می‌گفت.

پرسش ۱۱۰: آیا انبیا ارث می‌گذارند یا نه؟!

پرسش ۱۱۱: چرا شیعه بعد از وفات هر امام سرگردان می‌شدند؟!

پرسش ۱۱۲: نامه‌ای از ابو محمد الجبوری.

پرسش ۱۱۳: درباره‌ی روح القدس، دعوت عیسی و پیروان ادیان

پرسش ۱۱۴: پرسشی در خصوص عصمت و معصومین.

پرسش ۱۱۵: علت خواندن نماز وُتیر.

محور سوم: تفسیر رؤیا

پرسش ۱۱۶: رؤیا در مورد بسته بودن پاها و فرو رفتن در آب.

پرسش ۱۱۷: رؤیا در مورد تولد نوزادی با صورتی نورانی و به نام احمد.

پرسش ۱۱۸: رؤیا در خصوص لشکر سوارکاران و به دست آوردن کیسه‌ی پول.

پرسش ۱۱۹: رؤیا در خصوص بلند شدن کعبه از جایگاهش.

پرسش ۱۲۰: رؤیای روز قیامت.

محور چهارم: پرسش‌های فقهی و شرعی

پرسش ۱۲۱: آیا دریافت اجرت در برابر عبادت‌ها جایز است؟

پرسش ۱۲۲: حکم از دواج موقت.

پرسش ۱۲۳: آیا توبه‌ی کسی که با آمریکا سازش کرده است، پذیرفته می‌شود.

پرسش ۱۲۴: حکم پوشیدن شلوار و چادر.

پرسش ۱۲۵: زمان نماز جمعه بعد از اذان.

پرسش ۱۲۶: استفاده از دستگاه برای جلوگیری از بارداری.

پرسش ۱۲۷: کسی که دعوت به او نمی‌رسد.

پرسش ۱۲۸: حکم ماء الشعیر

پرسش ۱۲۹: حکم پوشیدن جوراب شیشه‌ای و جواهرآلات و خارج شدن از منزل با آن.

پرسش ۱۳۰: بیمه‌ی عمر، خدمات درمانی و حوادث.

پرسش ۱۳۱: خانه در زمین‌های دولتی.

پرسش ۱۳۲: آیا گناهی مرتکب شده‌ام؟ کمک کنید.

پرسش ۱۳۳: آیا سوزاندن ورق‌های حاوی آیات قرآن مجاز است؟

پرسش ۱۳۴: درخواست دعا.

پرسش ۱۳۵: آیا جایز است در وضو دست چپ دو بار شسته شود؟

پرسش ۱۳۶: برجستگی روی پاها.

پرسش ۱۳۷: هک کردن مراکز اینترنتی.

پرسش ۱۳۸: سوالاتی درباره‌ی خمس.

پاسخ به پرسش‌های دست‌نویس

پرسش ۱۳۹: سخن خداوند متعال: «الرحمن، علم القرآن»

پرسش ۱۴۰: قضای نماز و روزه‌ی کسی که بعد از ۱۳ رجب ایمان آورده است.

پرسش ۱۴۱: قرائت «بکل امر» در سوره‌ی قدر.

پرسش ۱۴۲: اطاعت از کسی که امام منصوب کرده است.

پرسش ۱۴۳: شامل شدن همسران پیامبر(ص) در آیه‌ی تطهیر.

پرسش ۱۴۴: خلق شدن بهشت از نور حسین(ع)

پرسش ۱۴۵: آیا ابراهیم(ع) نور محمد(ص) و علی(ع) را نمی‌شناسد؟

پرسش ۱۴۶: آیا کسی که منتظر ایمان آوردن به دعوت است، بر تقلید باقی بماند؟

پرسش ۱۴۷: معنی «ننسه‌ها» در آیه‌ی «ما ننسخ من آية او ننسها»

پرسش ۱۴۸: چگونه فرزندان آدم زیاد شدند؟

پرسش ۱۴۹: حکم مردم و بستگانی که از این دعوت چیزی نمی‌دانند.

پرسش ۱۵۰: معنی اغیار در دعای امام حسین(ع): «و محوت الاغیار...»

پرسش ۱۵۱: جن از چه زمانی خلق شد؟

پرسش ۱۵۲: گفته شدن زمین به تنهایی در برابر آسمان‌ها.

پرسش ۱۵۳: توکل به خدا و در عین حال عمل کردن با سبب‌ها!

- پرسش ۱۵۴: سخن خداوند متعال: «الم تری الی الذی حاجّ ابراهیم...»
- پرسش ۱۵۵: سخن خداوند متعال: «و هو الذی فی السماء اله و فی الارض اله».
- پرسش ۱۵۶: آیهی «و اذا النفوس زوجت»
- پرسش ۱۵۷: معنی ماه و خورشید و سجده کردن در این آیه: «و من آیاته اللیل و النهار»
- پرسش ۱۵۸: در مورد عقل.
- پرسش ۱۵۹: قضای نماز و روزهی بیمار.
- پرسش ۱۶۰: حکم بخار آب انگور در حال جوشیدن.
- پرسش ۱۶۱: آشامیدن خون حیوان ذبح شده به جهت معالجه.
- پرسش ۱۶۲: حکم فقاع (آب جو).
- پرسش ۱۶۳: حکم کسی که در یکی از تکبیرها اشتباه کند
- پرسش ۱۶۴: تربت حسین(ع) تربت قبر است یا اطراف آن
- پرسش ۱۶۵: مشخص نمودن بسمله
- پرسش ۱۶۶: بستن کراوات
- پرسش ۱۶۷: به جا آوردن ناقلهی عصر بعد از زوال
- پرسش ۱۶۸: گفتن «اعظم» به جای «اعلی» در سجده
- پرسش ۱۶۹: خرید و فروش مجسمه و ساختنش
- پرسش ۱۷۰: حکم سر راهی و ازدواج نمودنش
- پرسش ۱۷۱: کودکان تلقیح مصنوعی
- پرسش ۱۷۲: کاشت تخم در رحم زن.
- پرسش ۱۷۳: شبیهسازی انسان
- پرسش 174: استمنا
- پرسش ۱۷۵: نزدیکی قبل از ازدواج.
- پرسش ۱۷۶: ازدواج دائم با زن پس از ازدواج موقت
- پرسش ۱۷۷: حکم انگشتر
- پرسش ۱۷۸: اختلاط و نگاه کردن در حین کار
- پرسش ۱۷۹: خوردن مغز استخوان حیوان حلال
- پرسش ۱۸۰: چگونگی نحر و ذبح کردن حیوان
- پرسش ۱۸۱: آیا ناشئهی شب به جای ناقلهی مغرب کفایت می‌کند؟

- پرسش ۱۸۲: به جا آوردن نافله‌های ظهر بعد از زوال
- پرسش ۱۸۳: معالجه‌ی زنان توسط مرد در صورت کمبود کادر زن
- پرسش ۱۸۴: پوست وارداتی از سرزمین‌های بیگانه
- پرسش ۱۸۵: خوردن شیر حیوانی که سقط کرده است
- پرسش ۱۸۶: نزدیکی بدون پرتاب کردن منی
- پرسش ۱۸۷: آیا یک اذان برای نمازهای ظهر و عصر کفایت می‌کند، با وجود فاصله بین دو نماز
- پرسش ۱۸۸: روش‌ها و لوازم جلوگیری از بارداری
- پرسش ۱۸۹: زیاد گفتن تشهد در نمازهای واجب
- پرسش ۱۹۰: آیا خواهر مادر پدر یا مادرش، محرم است
- پرسش ۱۹۱: مایعی که از زن هنگام شهوت بیرون می‌جهد
- پرسش ۱۹۲: شیر، پنیر و ماهی وارداتی
- پرسش ۱۹۳: آیا سوزانیدن قرآن کریم جایز است؟
- پرسش ۱۹۴: آیا اذان و اقامه بر کودکان واجب است؟
- پرسش ۱۹۵: گوشت و مرغ معامله شده به روش اسلامی
- پرسش ۱۹۶: حکم الکل صنعتی
- پرسش ۱۹۷: هم‌نشینی با مرتد و همکاری با او
- پرسش ۱۹۸: باقی ماندن زن با همسرش که ایمان ندارد
- پرسش ۱۹۹: حضور بیمار در نماز جمعه
- پرسش ۲۰۰: برخی احکام ازدواج موقت
- پرسش ۲۰۱: نماز انسان کر و لال
- پرسش ۲۰۲: وام گرفتن با بهره از بانک‌های خارجی
- پرسش ۲۰۳: تبدیل لفظ مهدی به نامش در اذان
- پرسش ۲۰۴: جدا کننده در نماز جماعت
- پرسش ۲۰۵: فراموش کردن امام جماعت در قرائت سوره بعد از فاتحه
- پرسش ۲۰۶: سقط جنین به خاطر ناقص الخلقه بودنش
- پرسش ۲۰۷: آیا از فاصله‌ی ۲۰ کیلومتری نماز جمعه واجب است؟
- پرسش ۲۰۸: سوال در مورد خمس

پرسش ۲۰۹: وضوی عضوی که عملیات جراحی شکسته‌بندی رویش انجام شده است.

پرسش ۲۱۰: نماز خواندن زندانی که وقت‌ها را نمی‌داند.

پرسش ۲۱۱: دریافت اجرت در برابر نماز خواندن.

پرسش ۲۱۲: حکم امتی که کتاب خدا را فروختند.

پرسش ۲۱۳: مصرف کردن عطرهاى خارجی و عراقی

پرسش ۲۱۴: سقط کردن جنینی که به چهار ماهگی نرسیده است.

الإهداء (تقديم)

بسم الله الرحمن الرحيم

إلى البتول الطاهرة ... الصديقة المعصومة ... النقية النقية الرضية
المرضية ... الزكية الرشيدة المظلومة المقهورة ... المعصوبة حقها ... الممنوعة
ارثها

المكسورة ضلعها ... المظلوم بعلمها ... المقتول ولدها

فاطمة الزهراء

حبيبة المصطفى ... وقرينة المرتضى ... وسيدة النساء في الأولين والآخرين

ومبشرة الأولياء ... حليقة الورع والزهد ... وتفاحة الفردوس والخلد

المقصر

أبو زين الأنصاري

الخامس عشر من جمادى الأول 1428 هجرية

بسم الله الرحمن الرحيم

به بتول طاهره.... صدیقه‌ی معصومه.... تقیه‌ی تقیه‌ی راضیه‌ی مرضیه.... زکیه‌ی
رشیده‌ی مظلومه‌ی مقهوره.... کسی که حقش غصب شد.... از ارثش محروم شد....
پهلویش شکست.... شوهرش مظلوم واقع شد.... فرزندش شهید شد

فاطمه‌ی زهرا(ع)

حبیبه‌ی مصطفی.... هم دم مرتضی.... سرور زنان، از اولین تا آخرین
بشارت دهنده‌ی انبیا.... قرین زهد و پرهیزگاری.... سیب بهشت جاویدان
بنده‌ی تقصیرکار

ابو زین انصاری

پانزدهم جمادی الاول 1428 هجری قمری [1]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآله الأئمة والمهديين وسلم
تسليماً
أما بعد ..

الحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الأئمة و المهديين و
سلم تسليماً
و اما بعد....

كانت سيرة الأنبياء والمرسلين (ع) انتهاج شتى السبل المتاحة من أجل تبليغ
الناس وإيصال الهداية إلى أكبر عدد ممكن؛ لتعم الهداية لمن طلب الحق بإخلاص
نية، وأما الذين لا يسعون لمعرفة الحق ونصرته فلا يلتفتون حتى لو خرقت
أسماعهم بصوت الحق، قال تعالى: (وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ
لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ) [2].

روش و سیره‌ی انبیا و فرستادگان به این صورت بوده است که از همه‌ی راه‌های
ممکن برای تبلیغ رسالت و هدایت هر چه بیشتر مردمان، استفاده می‌کردند تا هدایت
شامل حال کسی که با خلوص نیتش خواهان حق و حقیقت باشد، بگردد؛ ولی کسانی
هستند که هیچ اهمتامی برای شناخت حق و یاری دادن آن ندارند حتی اگر پرده‌ی

گوش‌هایشان با ندای حق از هم بدرد! خداوند متعال می‌فرماید: « و اگر خدا خیری در آنان می‌یافت، شنوایشان می‌ساخت و حتی اگر هم آنها را شنوا ساخته بود باز هم برمی‌گشتند و رویگردان می‌شدند» [3].

ومن أجل إقامة الحجّة على كل العالم، قام السيد أحمد الحسن رسول الإمام المهدي (ع) بالإجابة على الأسئلة عبر الإنترنت؛ ليتسنى لكل العالم مراسلته، ومعرفة قيمة ما جاء به من علم من الإمام المهدي (ع) يدل على صدق اتصاله به (ع).

برای اقامه‌ی حجّت بر همه‌ی عالم، سید احمد الحسن، فرستاده‌ی امام مهدی (ع) شروع به پاسخ‌گویی به سوالات مطرح شده از طریق اینترنت نمود تا رسالت ایشان برای تمام مردم آشکار شود و جایگاه و ارزش علمی‌ای که ایشان از جانب امام مهدی (ع) آورده است بر صدق و درستی اتصال ایشان با امام (ع) گواهی دهد.

وتم التركيز على الأسئلة العقائدية وتفسير ما تشابه من القرآن؛ لأنّ هذين الأمرين كليهما من مختصات الأئمة المعصومين (ع)، ولا يمكن لأحد أن يدعي معرفتهما عن طريق غير العترة الطاهرة.

تأکید و تمرکز خاصی بر پرسش‌های عقایدی و تفسیر آیات متشابه قرآن صورت پذیرفت؛ چرا که پاسخ به این دو مورد از ویژگی‌های ائمه‌ی معصومین (ع) می‌باشد و کسی توان ادعای این علم را جز از طریق ارتباط با عترت پاک پیامبر (ص) ندارد.

عن أمير المؤمنين (ع) في احتجاجه على زنديق، سألته عن آيات متشابهة من القرآن، فأجابته - إلى أن قال (ع) - : (وقد جعل الله للعلم أهلاً، وفرض على العباد طاعتهم بقوله: (أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ)، وبقوله: (وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ)، وبقوله: (اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ)، وبقوله: (وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ)، وبقوله: (وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا)، والبيوت هي بيوت العلم الذي استودع

عند الأوصياء، وأبوابها أوصياؤهم، فكل عمل يجري على غير أيدي الأوصياء وعهودهم وحدودهم وشرائعهم وسننهم ومعالم دينهم، مردود غير مقبول، وأهله بمحل كفر وإن شملهم صفة الإيمان....، ثم إن الله قسم كلامه ثلاثة أقسام: فجعل قسماً منه يعرفه العالم والجاهل، وقسماً لا يعرفه إلا من صفا ذهنه، ولطف حسه وصح تمييزه، ممن شرح الله صدره للإسلام، وقسماً لا يعلمه إلا الله وملائكته والراسخون في العلم. وإنما فعل ذلك؛ لئلا يدعي أهل الباطل المستولين على ميراث رسول الله (ص) من علم الكتاب ما لم يجعله الله لهم، وليقودهم الاضطرار إلى الائتمام بمن ولي أمرهم، فاستكبروا عن طاعته. (الحديث) [4].

در احتجاج امیر المؤمنین (ع) بر کافری آمده است که از او در مورد آیات متشابهی از قرآن سؤال کرد و امام (ع) پاسخش را داد تا این که فرمود: «خداوند برای علم، اهلی قرار داد و با این سخن خود اطاعت از آنها را بر بندگان واجب فرمود: «از خداوند اطاعت کنید و از پیامبر اطاعت کنید و همچنین از اولی الامر تان» و با این سخن خود: «و حال آنکه اگر در آن به پیامبر و الو الامرشان رجوع می کردند، حقیقت امر را از آنان درمی یافتند» و همچنین «از خدا بترسید و همراه با راست گویان باشید» و همچنین با این آیه «در حالی که تأویل آن را جز خداوند نمی داند و آنان که قدم در دانش استوار کرده اند» و با این سخن «و از درها به خانه ها درآید» و منظور از خانه ها، خانه های علم است که به اوصیا سپرده شد و درهای آن نیز اوصیای آنها می باشند؛ بنابراین هر عملی که از مسیری غیر از این برگزیدگان و ولایت و حدود و شرایع و سنت ها و معالم دین آنها انجام نشود، مردود و غیر قابل قبول است و اهل آن در جایگاه کفر می باشند حتی اگر صفت ایمان بر آنها اطلاق گردد.... سپس خداوند کلام خود را به سه دسته تقسیم نمود: قسمتی از آن را طوری قرار داد که عالم و جاهل از آن اطلاع دارند، و قسمتی دیگر از آن را جز کسی که ذهن خود را پاک کرده و حسش را لطیف و انتخابش را صحیح نگه داشته باشد، همان کسانی که خداوند سینه شان را برای قبول اسلام گشود، درک نمی کند و قسمتی دیگر که غیر از خدا و ملائکه و استواران در علم، کسی دیگر از آن اطلاع ندارد. خداوند متعال فقط به

این جهت این تقسیمات را ایجاد نمود تا اهل باطلی که بر میراث پیامبر (ص) مسلط شدند نتوانند ادعای چنین علمی را نمایند؛ خداوند این علم را در آنها قرار نداد، تا مجبور شوند به سوی ولیّ امرشان که با تکبر از اطاعتش روی گردان شدند، رو کنند» [5].

فهنا أمير المؤمنين (ع) يؤكد على أنّ متشابه القرآن لا يعلمه إلاّ الأوصياء من آل محمد (ص)، بقوله: (وقسماً لا يعلمه إلاّ الله وملائكته والراسخون في العلم)، وأكد أيضاً على أنّ هذا العلم هو الدليل في معرفة الأوصياء من آل محمد (ص)، بقوله: (وإنّما فعل ذلك؛ لنلا يدعي أهل الباطل المستولين على ميراث رسول الله (ص) من علم الكتاب ما لم يجعله الله لهم)، أي: إنّ الله تعالى جعل المتشابه في القرآن لكي تتم به معرفة الحجة من آل محمد؛ لأنّه لا يستطيع أحد معرفة هذا العلم إلاّ الأوصياء، فإن جاؤا به وأفحموا الجميع، دل ذلك على أنّهم الأوصياء الحق الذين يجب طاعتهم والامتثال لأمرهم.

در این حدیث امیر مؤمنین (ع) با این سخن خود «و قسمتی دیگر که غیر از خدا و ملائکه و استواران در علم، کسی دیگر از آن اطلاع ندارد» تأکید می‌فرماید که کسی جر اوصیا از آل محمد (ع) آیات متشابه قرآن را نمی‌داند و همچنین با این سخن خود «خداوند متعال فقط از این رو این تقسیمات را ایجاد نمود تا اهل باطلی که بر میراث پیامبر (ص) مسلط شدند نتوانند ادعای چنین علمی را نمایند؛ خداوند این علم را در آنها قرار نداد» تأکید می‌نماید که این علم، دلیل بر شناخت اوصیا از آل محمد (ع) می‌باشد. به عبارت دیگر خداوند متعال آیات متشابه را به این دلیل در قرآن قرار داد تا به واسطه‌ی آن، شناخت حجّت آل محمد (ع) کامل گردد؛ چرا که کسی جز اوصیا توانایی شناخت این علم را ندارد. بنابراین هنگامی که با این علم بیایند و آن را به تمام مردم ارایه نمایند، این خود دلیلی است بر اینکه آنها اوصیای حق می‌باشند؛ کسانی که اطاعتشان و گردن نهادن به امرشان واجب است.

وفي محاجة لأبي عبد الله (ع) قال فيها: (دعوا عنكم ما لا ينتفع به، أخبروني أيها النفر ألكم علم بناسخ القرآن من منسوخه، ومحكمه من متشابهه، الذي في مثله ضل من ضل وهلك من هلك من هذه الامة؟ فقالوا له: بعضه، فأما كله فلا. فقال (ع) لهم: من ههنا أوتيتم) [6].

در محاجّه‌ای از ابو عبد الله امام صادق (ع) چنین روایت شده است: «چیزی که در آن بهره‌ای نیست را از خود دور کنید. ای جماعت، به من بگوئید آیا ناسخ قرآن از منسوخش و محکمش از متشابهش را می‌شناسید؟ همان‌هایی که با آن‌ها از این امت، گمراه‌شونده، گمراه و هلاک‌شونده، هلاک می‌گردد». در جواب به ایشان گفتند: به همه‌ی این علم دسترسی نداریم (اما بعضی از آن را می‌دانیم). امام (ع) به آنها فرمود: «گمراهی شما از همین جا آغاز شد» [7].

إذن لا يعلم محكم القرآن من متشابهه غير الأوصياء من آل محمد (ع)، فمن جاء بذلك العلم كان دليله على أنه من الأوصياء، أو متصلاً بأحد الأوصياء (ع)، وبالخصوص إذا تحدّى الجميع وأفحمهم عن الرد عليه.

بنابراین کسی آیات محکم قرآن را از متشابهش تشخیص نمی‌دهد مگر اوصیا از آل محمد (ع). پس هر کس با این علم بیاید دلیلی می‌شود بر اینکه او از اوصیا (ع) است یا به یکی از اوصیا (ع) متصل است؛ به ویژه اگر همگان را به تحدّی و مبارزه بطلبد با همه مناظره کرده و به آنها بفهماند که در پاسخ‌گویی ناتوان‌اند.

وها هو السيد أحمد الحسن رسول ووصي الإمام المهدي (ع) قد أصدر أربعة أجزاء من كتاب المتشابهات، وتحدّى كل العلماء بالرد عليه ولم يرد أحد لحد الآن. ثم بادر للإجابة على أسئلة طالبي الحق من كل العالم من المسلمين واليهود والنصارى؛ ليقم بذلك الحجة على الجميع، ولا يبقى عذر لمعتذر.

اکنون این، سید احمد الحسن، فرستاده و وصی امام مهدی (ع) است که چهار جلد کتاب متشابهات را منتشر نمود و همه‌ی علما را به پاسخ‌گویی بر آن فراخواند و تا کنون

کسی به آن پاسخی ارایه نداده است. سپس اقدام به پاسخ‌گویی به پرسش‌های جویندگان حق و حقیقت از سراسر عالم اعم از مسلمان، یهودی و مسیحی نمود تا حجت بر همه کامل شود و بهانه‌ای برای بهانه‌جویان باقی نگذارد.

فتجد في هذا الكتاب أجوبة السيد أحمد الحسن وصي ورسول الإمام المهدي (ع) مذيّلة بأجوبة الاستفتاءات الخطية الموجهة له، ولعموم الفائدة ولكي يطلع الجميع على علم آل محمد(ص) أرتأينا نشرها في هذا الكتاب (الجواب المنير عبر الأثير)، وقد صدر منه الجزء الأول، وهذا هو الجزء الثاني.

در این کتاب پاسخ‌های کافی و وافی سید احمد الحسن، وصی و فرستاده‌ی امام مهدی(ع) همراه با مسایل خطّی که پاسخشان از ایشان درخواست شده است را خواهید یافت و برای بهره‌مند شدن عموم مردم و اطلاع یافتن همگان بر علم آل محمد(ع) اقدام به نشر آن در این کتاب (پاسخ‌های روشنگر بر بستر امواج) نمودیم که جلد اول آن پیش‌تر منتشر شد و جلد دوّم آن هم‌اکنون در پیشگاه شما است.

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد المصطفى وعلى أوصيائه الأئمة والمهديين، وسيعلم الذين ظلموا آل محمد أي منقلب ينقلبون والعاقبة للمتقين.

الشيخ ناظم العقيلي - 14 / ذي القعدة / 1428 هـ . ق

و حمد و سپاس تنها سزاوار پروردگار عالمیان است، و سلام و صلوات خداوند بر محمد مصطفی و بر اوصیای ایشان ائمه و مهدیین باد و کسانی که به آل محمد، ستم روا داشتند به زودی خواهند دانست که به کدامین بازگشت‌گاه باز خواهند گشت و عاقبت، از آن پرهیزگاران است.

شیخ ناظم عقیلی - 14 ذی القعدة 1428 هـ.ق [8]

[1] - 11 خرداد 1386 هجری شمسی (مترجم).

1- الأنفال: 23.

[3] - انفال: 23.

[4] - الاحتجاج: ج 1 ص 358 - 370، وسائل الشيعة (أل البيت): ج 72 ص 194، جامع أحاديث الشيعة: ج 1 ص 177.

[5] - احتجاج: ج 1 ص 358 تا 370 ؛ وسایل الشيعة آل البيت: ج 72 ص 194 ؛ جامع احاديث شيعة: ج 1 ص 177.

[6] - تحف العقول لابن شعبة الحراني: ص 349.

[7] - تحف العقول ابن شعبة حراني: ص 349.

[8] - 3 أذر 1386 هـ ش (مترجم).